

Muntenia

Harta României cu încadrarea Munteniei în Țara Românească

Pagina „Muntean” trimite aici. Pentru un nume de familie vedeți [Muntean \(nume\)](#).

Muntenia este o regiune istorică din sudul [României](#), parte componentă a [Țării Românești](#). Limitele sale sunt: la nord munții Carpați (care o delimitează de [Transilvania](#)), la vest râul Olt (care o separă de [Oltenia](#)), la sud și est fluviul [Dunărea](#) (care o delimitează de [Bulgaria](#) și [Dobrogea](#)), iar la nord-est râurile Milcov, Putna și Siret (dincolo de care se află [Moldova](#)).

Are în componență actualele județe și unități administrative: [Argeș](#), [Brăila](#), [Buzău](#), [Călărași](#), [Dâmbovița](#), [Giurgiu](#), [Ialomița](#), [Ilfov](#), [Prahova](#), [Teleorman](#) (fără comuna Islaz), [Municipiul București](#). De asemenea, segmentele situate de est de râul Olt din județele Vâlcea și Olt, precum și sudul județului [Vrancea](#) (la sud de Milcov) fac parte din regiunea istorică Muntenia. Localitatea [Predeal](#) (însă fără [Timișu de Sus](#) și [Timișu de Jos](#)) din [județul Brașov](#) face parte de asemenea din Muntenia.

Cele mai importante orașe în această regiune sunt [București](#), [Alexandria](#), [Brăila](#), [Buzău](#), [Călărași](#), [Giurgiu](#), [Pitești](#), [Ploiești](#), [Slatina](#), [Slobozia](#) și [Târgoviște](#).

Principalele ape curgătoare care străbat această regiune sunt [Dunărea](#), precum și unii afluenți direcți ale acesteia: [Olt](#), [Vedea](#), [Argeș](#), Călmățui (în [județul Brăila](#) și [județul Teleorman](#)), [Ialomița](#) și [Siret](#).

Cuprins

- [1 Originea numelui](#)
- [2 Limite](#)
- [3 Istorie](#)
- [4 Județe](#)
- [5 Bibliografie](#)
- [6 Lectură suplimentară](#)
- [7 Legături externe](#)
- [8 Vezi și](#)

Originea numelui

Muntenia era denumirea care apare pentru prima dată în cronicile primilor [domni](#) moldoveni. Prin Muntenia se înțelegea întregul teritoriu al [Țării Românești](#), probabil pentru faptul că în regiunile învecinate cu [Moldova](#) densitatea populației era mult mai mare în zona de deal și de munte, zonele de câmpie din Muntenia fiind foarte puțin populate datorită vastelor păduri ale Teleormanului și ale Vlăsiei care se întindeau de la râul Olt până pe teritoriul [Bucureștiului](#) de astăzi și a [Bărăganului](#), în care predomină la acea vreme vegetația de stepă care se termina brusc spre sud cu întinderi de nisipuri mișcătoare apoi mlăștinoase în jurul Dunării.

Muntenia este [regiunea](#) din sudul [României](#) care a format împreună cu [Oltenia](#) principatul medieval al [Țării Românești](#), începând cu domnia lui [Basarab I](#) sau după alți istorici a lui [Vladislav I](#) (Vlaicu Voda) și până la unirea principatelor (1859). Toate capitalele Țării Românești s-au situat în Muntenia (cu excepția perioadei [1770-1771](#) când aceasta s-a aflat în [Craiova](#)). Până în secolul XVIII denumirea "Muntenia" se întindea și asupra Olteniei, care abia după stăpânirea habsburgică a început să fie percepută ca o regiune istorică distinctă.

Limite

Muntenia este situată între [Dunăre](#) la sud și est, [Carpații Meridionali](#) și [Milcov](#) la nord, în timp ce granița vestică este râul [Olt](#). În perioada medievală când teritoriul Munteniei era administrat direct de către domnitor, iar teritoriul Olteniei (adică județele situate dincolo de râul Olt) era administrat de către [banii](#) Craiovei, supuși domnitorului muntean. Între [1718-1739](#), când Oltenia a fost sub dominație [habsburgică](#), Țara Românească a fost alcătuită numai din Muntenia.

După Unirea Principatelor, în [1872](#) la o nouă împărțire teritorială s-a revenit la delimitarea medievală iar pe emblema Principatelor Unite au fost introduse separat, simbolurile Munteniei([vulturul](#)) și [Olteniei\(leul\)](#) alături de [bourul](#) moldovenesc. După Marea Unire de la 1 decembrie [1918](#) Muntenia dispare ca regiune administrativă până în [1952](#) când se revine la împărțirea regională. După [1968](#) titlul de regiune Muntenia, nu mai apare decât în medii neoficiale, care nu constituie diviziuni administrative, spre exemplu, [regiunea de dezvoltare Sud Muntenia](#), care însă nu cuprinde decât două treimi din suprafața regiunii istorice.

Istorie

Teritoriul Munteniei era locuit în antichitate de triburile [geților](#) (getae), care erau popor de neam tracic. Istoricul antic Strabo susținea că "dacii și geții vorbesc aceeași limbă". În jurul anului [340 î.e.n.](#), deoarece geții din dreapta Dunării (suddunăreni) au devenit dependenți de [Macedonia](#), regii macedoneni formulează pretenții de supremație și asupra geților din nordul Dunării, însă încercările întreprinse de [Alexandru cel Mare](#) 335 î.e.n. și 327 î.e.n.) și [Lisimah](#) (310 î.e.n.) de a-i supune, rămân fără rezultat. Mai târziu, geții duc lupte cu [bastarnii](#), (popor [germano-celtic](#)), care între anii 200 și 100 î.e.n. ocupa poalele nord-estice ale Munților Carpați și malurile [Nistrului](#).

Teritoriul Munteniei a făcut parte din marele regat dac a lui [Burebista](#) dar nu și din regatul lui [Decebal](#). După victoria asupra lui [Decebal](#), [Traian](#) trimite trupe auxiliare în Muntenia și sudul Moldovei pentru pacificarea regiunii. Conducătorii locali fac jurăminte de vasalitate, dar

teritoriul Munteniei nu este anexat și nu devine provincie a Imperiului Roman, rămânând doar în zona de influență.

În 117, după moartea lui Traian, romanii retrag trupele din cea mai mare parte a Munteniei și fixează granița de-a lungul limesului [Transalutani](#). Au loc numeroase atacuri ale [carpilor](#), (un trib de [daci liberi](#)) și [goților](#) sau poate geților, subiectul este supus multor controverse deoarece, de-a lungul timpului, unii cronicari, în mod voit sau întâmplător (din ignoranță), i-au confundat pe geți cu goții. Primul care a utilizat termenul de "got" ca echivalentul lui "get", a fost împăratul filozof [Iulian Apostatul](#) (361-363 e.n.). În secolul IV, echivalența eronată geți-goți a fost adoptată și de alți autori, iar prin scrierile istoricului latin [Claudianus](#) (începutul secolului V) și mai ales ale lui [Orosius](#) (autor spaniol de origine gotă), apoi prin ale istoricilor [Cassiodor](#) și [Iordanes](#), această confuzie a căpătat o largă răspândire. Trebuie menționat că lucrarea lui [Iordanes](#) numită "Getica", era de fapt consacrată goților. Istoricul got [Iordanes](#) în lucrarea sa din 551 "Getica" (*De Origine Actibusque Getarum*) îi descrie în mod eronat pe goți ca fiind urmașii geților lui Burebista și Deceneu, lucru explicat de unii istorici prin apropierea fonetică a celor 2 cuvinte. Este știut că goții au pătruns în Muntenia împinși de [huni](#), dar nu sunt dovezi că în acea perioadă au intrat în conflict cu romanii și nici nu există urme că deplasarea lor s-ar fi desfășurat către limesul roman. Sunt însă suficiente dovezi clare ca au străbătut în raidurile lor de pradă câmpiile [Bărăganului](#) și [Buzăului](#) și că romanii au înființat pentru ei o episcopie la [Siliștriu](#). Conflictul deschis al goților cu romanii s-a declanșat mai degrabă după trecerea goților peste Dunăre și acceptarea lor temporară ca federați.

Aurelian încheie un tratat cu goții, tolerând migrația lor peste sau în teritoriul [dacic](#) ca niște federați ai Imperiului Roman. Așadar, găsim în Dacia următoarele triburi de goți: [Taifalii](#) și [Victoalii](#). Așezările goților în Dacia cuprindeau numai [Podișul Moldovei](#) și jumătatea răsăriteană a [Câmpiei Române](#), în timp ce în spațiul [carpatic](#) continua să locuiască populația daco-romană, rămasă aici după retragerea legiunilor și a administrației romane peste Dunăre (în nou înființata Dacia Aurelia). După așezarea lor în nordul Mării Negre, goții se împărțeau în vizigoți (goți apuseni, ramura tervingilor), care erau localizați între Nistru și câmpia răsăriteană a Daciei, și ostrogoți (goți răsăriteni), care locuiau la est de Nistru.

Muntenia și Dobrogea au fost un culoar de trecere al popoarelor migratoare, trecerea goților și bulgarilor lăsând suficiente urme, apoi invaziile [cumane](#) care pun chiar bazele unui stat [Cumania neagră](#) ce cuprindea mai ales Moldova cu Muntenia și [tătare](#) (care stăpâneau îndeosebi zonele de câmpie din Muntenia și Moldova la momentul pomenirii voievodatelor lui [Litovoi](#), [Seneslau](#), [Ioan](#) și [Farkas](#) (Lupu) în diploma [cavalerilor ioaniți](#).

Toate aceste năvăliri au dus la menținerea unei populații stabile destul de reduse în zonă. Populația avea să crească în timp și prin venirea treptată a mai multor grupuri de [români](#) sud-dunăreni care fugeau din calea atacurilor hunilor și avarilor asupra [Imperiului Bizantin](#). Astfel că în secolul al XII-lea cronicile bizantine și slave considerau populația un amestec al urmașilor triburilor geto-dace care intraseră în contact frecvent cu civilizația romană, vlahi sud-dunăreni și slavi creștinați de bizantini. Acest amestec de populații avea, ca element comun de cultură, filonul roman.

După victoria lui [Basarab I](#) de la [Posada](#), acesta și (sau?) [Vladislav I](#) își extind stăpânirea asupra teritoriului Munteniei și al sudului Moldovei (sub denumirea de "Basarabia") în urma unor campanii victorioase împotriva tătarilor care ajunseseră stăpânitori peste aceste teritorii dând astfel naștere principatului medieval al [Țării Românești](#) cu capitala la [Câmpulung](#).

Județe

Acestea sunt județele actuale ale României aflate în întregime sau parțial în Muntenia:

- [Județul Argeș](#) (6.862 km²)
- [Județul Brăila](#) (4.766 km²)
- [Județul Buzău](#) (6.103 km²)
- [Județul Călărași](#) (5.088 km²)
- [Județul Dâmbovița](#) (4.054 km²)
- [Județul Giurgiu](#) (3.526 km²)
- [Județul Ialomița](#) (4.453 km²)
- [Județul Ilfov](#) (1.583 km²)
- [Județul Olt](#) (5.498 km²) - parțial
- [Județul Prahova](#) (4.716 km²)
- [Județul Teleorman](#) (5.790 km²)
- [Județul Vâlcea](#) (5.765 km²) - parțial
- [Județul Vrancea](#) (4.857 km²) - parțial